

Arrest

nr. 43 182 van 10 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BUCHLER, die loco advocaat B. DE MAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 15 mei 2009 en heeft zich op 18 mei 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 22 september 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 16 december 2009 en 7 januari 2010.

1.3. Op 29 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 1 februari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en zou geboren zijn op 04/06/1371 (Afghaanse kalender; 26/08/1992) in het dorp Safed Nawer in het district Daimirdad van de provincie Wardak. U bent Hazara van afkomst. Uw grootvader was vroeger het hoofd van de Harakat-i-Islami partij in uw dorp Safed Nawer. Uw vader I. (...) K. (...) nam later zijn plaats in. Hij voerde als een van de ouderlingen onder meer propaganda voor Harakat. Uw beide broers A. (...) en E. (...) waren eveneens lid van Harakat; uzelf niet. In 1385 (2006) was er een geheime bijeenkomst tussen leden van Harakat en Hezb-e Wahdat-e-Islami. Uw vader vroeg uw broer A. (...) de bijeenkomst bij te wonen. Er werd echter een aanslag gepleegd door mensen van Hezb-e-Wahdat en daarbij kwamen drie of vier mensen om het leven, waaronder uw broer A. (...). In de 6e of 7e maand van 1386 (8e of 9e maand 2007) ontstonden er gevechten tussen Hazara's en Kuchi's in uw regio. Na een week keerden uw vader en uw broer E. (...) terug naar huis van de veldslag en kort daarop werd uw huis 's nachts door Kuchi's aangevallen. Uw broer E. (...) en uw zus M. (...) lieten daarbij het leven. Uw vader raakte gewond en uw moeder verloor het bewustzijn. U wist zich in de tuin te verstoppen. Buurtbewoners in Daimirdad brachten uw vader de volgende dag naar het ziekenhuis en uw oom kwam uzelf en uw moeder ophalen. Hij bracht jullie naar zijn huis in Pole Khoskh, Kabul, waar u twee dagen verbleef. Toen u met uw moeder in Kabul aankwam spoorde zij u aan om van daaruit naar Europa te gaan.

De 10e maand van 1386 (december 2007-januari 2008) verliet u Afghanistan. Met behulp van een smokkelaar reisde u via Iran, Turkije, Griekenland, Italië, en Frankrijk naar België. U bent een aantal keer gevangen genomen tijdens uw vlucht. U kwam in België aan in mei 2009 en drie dagen later vroeg u asiel aan. Omdat een aantal familieleden lid waren van Harakat en u bij een terugkeer de mensen van Hezb-e-Wahdat-e-Islami vreest vraagt u het statuut van vluchteling aan. .

U legde ter ondersteuning van uw asielrelaas tijdens het eerste gehoor een Half-Year Safety Review van UN Safety and Security Afghanistan voor uit 2007, een internetbron van IRIN over het conflict tussen Kuchi's en Hazara's in 2007 en twee internetbronnen van Refworld over de Kuchi's en de situatie in Wardak respectievelijk uit februari 2008 en september 2009.

B. Motivering

U bent er echter niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw verklaringen op het Commissariaat-generaal doen immers ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf in het dorp Safed Nawer in het district Daimirdad in de provincie Wardak tot uw vertrek naar Europa. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel document aanbrengt dat uw identiteit of nationaliteit zou kunnen staven, en dat u bovendien onvoldoende elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat u recent uit Afghanistan afkomstig bent. U verklaarde thuis in Afghanistan een "taskara" (Afghaanse identiteitskaart) te bezitten (CGVS, 16/12/09 p. 4), maar kon deze niet neerleggen op het CGVS. Nochtans was er na uw vertrek nog contact met uw moeder zodat u dit document had kunnen laten bezorgen (CGVS, 16/12/09 p. 4). Evenmin legde u identiteitsdocumenten of overige documenten neer die toebehoorden aan familieleden om uw identiteit en afkomst te staven.

Aan uw verklaring dat u minderjarig zou zijn (CGVS, 16/12/09 p. 2 & 07/01/10 p. 2) kan bovendien weinig geloof gehecht worden, temeer omdat uit onderzoek van de dienst Voogdij van de Federale Overheidsdienst Justitie is gebleken dat u op datum van 23 juni 2009 met een redelijke wetenschappelijke zekerheid een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20.6 jaar een minimum leeftijd is. Vermoedelijk ligt deze dus hoger dan en zelfs voorbij de 21 jaar.

Toetsend naar uw kennis en vertrouwdsheid met het hedendaagse leven in Daimirdad en de socio-politieke situatie, bleek u er niet in te slagen het CGVS ervan te overtuigen dat u er van afkomstig bent.

Gevraagd naar de route tussen uw dorp Safed Nawer en de hoofdstad van uw district Miran verklaart u tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat er geen weg beschikbaar is en het vier uur stappen is (CGVS, 16/12/09, p. 6). Tijdens het tweede gehoor enkele weken later verklaart u dan weer dat de tocht te voet erg lang duurt en deze met de auto vier uur in beslag neemt (CGVS, 07/01/10 p. 3). Dit is opmerkelijk. Daarnaast beaamde u tijdens het eerste gehoor dat u het nabijgelegen dorp Sare Sang kende (CGVS, 16/12/2009 p.9), terwijl u een paar weken later tijdens het tweede gehoor dan weer zegt dit dorp niet te kennen (CGVS, 07/01/10 p. 9). Ook dit is opmerkelijk. In een ander nabijgelegen dorp, Gerdbed, bevindt zich volgens u een bekende graftombe, Darga e Shah e Qalandar genaamd, waar veel van uw dorpelingen en vrienden regelmatig gingen bidden. U praatte er wel eens over met uw vrienden, zo zegt u, maar u blijkt echter niet te kunnen zeggen waar Gerdbed gelegen is of hoe men dit dorp kan bereiken (CGVS, 07/01/10 p.10). Deze uitermate gebrekkige kennis van de dorpen die in de onmiddellijke omgeving van Safed Nawer liggen alsook uw incoherente verklaringen over deze dorpen, doen twijfels rijzen bij uw herkomst uit dit dorp. Dit wordt bevestigd door de

vaststelling dat u geen enkel dorp kan opsommen tussen het uwe en de provinciehoofdplaats (CGVS 07/01/10, p.3).

U bent in staat om een aantal andere nabijgelegen dorpen te noemen, maar beweert nooit ofte nimmer uw eigen dorp te hebben verlaten. Hoewel u er enerzijds in slaagt de omliggende districten van Daimirdad juist te situeren, slaagt u er anderzijds niet in om in deze districten ook maar één naam van een dorp of stad te geven (CGVS, 16/12/09 p. 9). Het is bijgevolg opvallend dat de kennis van Safed Nawar en Daimirdad waarover u beschikt op geen enkele manier verbonden is met uw persoonlijk leven in Safed Nawar. Dit doet vermoeden dat u deze kennis niet vanuit uw verleden in Safed Nawar hebt verworven maar veeleer later hebt ingestudeerd.

Deze vaststelling wordt verder kracht bijgezet op basis van uw kennis van persoonlijkheden uit uw regio en leefwereld. Zo benoemt u de huidige gouverneur H. (...) F. (...), die echter pas werd aangesteld in juli 2008, toen u reeds uw land verlaten had. Van diens voorganger gouverneur A. (...) J. (...) N. (...) heeft u evenwel nog nooit gehoord (CGVS, 16/12/09 p. 6). Nochtans was het deze man die tot aan uw voorgehouden vertrek aan het roer stond van Wardak én volgens bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt zelfs uw district een bezoek bracht in juni 2005. Hoewel u verder beweert deel uit te maken van een familie met een lange traditie binnen de Harakat partij, kunt u enkel 'M. (...)' vermelden als noemenswaardig persoon. Bovendien zegt u 'niets' over hem te weten (CGVS 16/12/2009), kent u zelfs zijn voornaam niet (CGVS 07/01/2010 p.9) en is hij volgens u nog steeds de leider van Harakat (CGVS, 16/12/09 p. 16). Dit terwijl M; (...) A. (...) M. (...) al in februari 2005 plaats ruimde voor H. (...) S. (...) M. (...) A. (...) J. (...), van wie u overigens nog nooit hebt gehoord (CGVS, 16/12/09 p. 7). Ook op de vraag wie de belangrijke personen in uw dorp waren, verstrekt u het Commissariaat-generaal ongeloofwaardige informatie. U noemt M. (...) A. (...) A. (...), M. (...) B. (...) en H. (...) H. (...) (CGVS, 07/01/10, p. 8) maar naast het gegeven dat het om oude mensen gaat kan u op bijkomende vragen geen andere informatie over deze heren naar voren brengen. Dit is opmerkelijk aangezien kan verwacht worden dat u over plaatselijke notabelen, die een grote rol spelen in de gemeenschap, toch een begin aan concrete gegevens kan verschaffen. Ook de vaststelling dat u schijnbaar nog nooit gehoord hebt over in Wardak zeer bekende figuren als T. (...) A. (...) en M. (...) H. (...) (CGVS, 16/12/2009 p.8) is hoogst merkwaardig en geeft aan dat u niet uit deze regio afkomstig bent.

Ook over de etnische verdeling in uw district geeft u tegenstrijdige informatie. Tijdens het eerste gehoor beweert u dat de meerderheid van de bevolking van Hazara-origine is en er daarnaast ook nog Pashtunse en Tadzjiekse minderheden zijn (CGVS, 16/12/09 p. 8). Enkele weken later kan u vreemd genoeg geen uitsluitsel meer geven over welke etnische groep in uw district de meerderheid vormt (CGVS, 07/01/10 p. 7). Overigens beschikt het Commissariaat-generaal over informatie waaruit blijkt dat in uw district, een aantal jaar voor uw vertrek, wellicht alleen sprake is van Pashtunen en Hazara's en de Pashtunen bovendien ruim in de meerderheid zijn. Dat u over een dergelijk belangrijk gegeven als de etnische groepen die in uw regio wonen blijkbaar geen kennis heeft, is zeer bevreemdend. Even bevreemdend is het feit dat u niet precies weet aan te geven wanneer het Afghaanse nieuwjaar Newroz wordt gevierd (CGVS, 07/01/2010 p.6), dat u niet weet hoe een Afghaanse nummerplaat er uit ziet (CGVS 07/01/2010 p.11) en u geen Afghaanse radiostations kent (CGVS 07/01/2010 p.5).

Aan uw herkomst uit Safed Nawar dient eveneens te worden getwijfeld op basis van tegenstrijdige informatie over uw vertrekdatum en uw reisroute. U beweert Afghanistan te hebben verlaten in de 10e maand van 1386 (CGVS, 16/12/09 p. 14; CGVS, 07/01/10 p. 12), te weten enkele maanden na de aanval op uw ouderlijk huis. Desalniettemin beweert u slechts twee nachten bij uw oom in Kabul te zijn gebleven. Op de vraag waar u de tussenliggende maanden dan verbleef, antwoordt u tijdens het tweede gehoor plots dat u twee maanden gevangen genomen werd in Zabol (Iran) aan de grens met Afghanistan (CGVS, 07/01/10 p. 12). Tijdens het eerste gehoor beweerde u echter dat u in Griekenland en Turkije werd vastgehouden en spreekt u niet over Iran.

Daarnaast zijn er verschillende elementen in uw asielrelaas die de geuite twijfel over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven verder ondersteunen. Ten eerste is uw kennis over Harakat-i-Islami en de partij die u vreest, Wahdat, erg beperkt en zelfs incorrect. Rekening houdend met uw familiale achtergrond is dit erg verwonderlijk. U weet bijvoorbeeld niet wanneer en waar de Harakat-partij is ontstaan en u kent haar volledige naam niet. Verder is Harakat volgens u oorspronkelijk een Hazara partij hoewel de leiders vooral niet-Hazara's waren en geeft u te kennen niet op de hoogte te zijn van het bestaan van Jamiat-i-Islami, nochtans een andere belangrijke mujaheddinbeweging. U bent eveneens niet op de hoogte van recente of minder recente evoluties binnen de partij. Zo zijn Wahdat en Harakat volgens u altijd vijanden geweest hoewel ze deel uitmaakten van een coalitie, in casu de Noordelijke Alliantie, die de talibanregering bekampte. Na de val van de taliban versplinterde de partij in verschillende groeperingen maar dat blijkt u niet te weten. Ook

over de belangrijkste protagonisten van die recente geschiedenis, zoals commandant M. (...) H. (...) en S. (...) M. (...) A. (...) J. (...), die de nieuwe vertakkingen leiden, wist u niets te vertellen.

Ten tweede geeft u te kennen dat u de Wahdat partij vreest bij een eventuele terugkeer maar over het enige incident waarop die vrees is gebaseerd, blijft u uiterst vaag. U kunt niet met zekerheid zeggen waar de zelfmoordaanslag was maar u vermoedt in de buurt van Maidan Shar. Nochtans kan verwacht worden dat u hierover met meer zekerheid zou kunnen spreken. Voorts weet u enkel dat 'Wahdat' achter de aanslag zat en over de andere slachtoffers kunt u enkel melden dat ze van Harakat waren. U weet ook niet waar het lichaam van uw broer werd opgeborgen. Aangezien uw broer bij deze aanslag om het leven kwam is het opvallend dat u dermate vaag antwoordt en zuinig bent met betrekking tot de details van het incident.

Uit bovenvermelde opmerkingen dient te worden besloten dat u het Commissariaat-generaal niet in staat stelt een correct beeld te krijgen van uw verblijfplaatsen en leefsituatie tijdens de laatste jaren. Doordat u leugenachtige verklaringen aflegt over uw herkomst laat u het de Belgische asielinstanties niet toe een duidelijk beeld te krijgen van uw nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai, India of elders in Afghanistan en hebben er een reëel alternatief ontwikkeld. Voor de asielinstanties is het van belang om te kunnen vaststellen of de betrokken kandidaat-vluchteling tot recent in Afghanistan woonde dan wel dat hij sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land verbleef. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon bovendien door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerm minst aannemelijk maakt dat uw werkelijke herkomst ligt in de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk zou hebben afgespeeld in deze regio.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet correct is vermits de Commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers kennis over Daimirdad voorbij is gegaan aan het feit dat verzoeker in een bergdorp op 60 km van de dichtstbijzijnde verharde weg en op 150 km afstand van een stad woonde, er geen elektriciteit en televisie was, hij slechts gedurende twee jaar een rudimentaire scholing in de plaatselijke moskee heeft gehad, hij informatie over naburige gebieden, de politiek en de wereld slechts vernam via via, en dat informatie over de politieke situatie in Afghanistan bovendien een zeer beperkte rol speelt in een agrarische gemeenschap. Verzoeker besluit dat zijn geloofwaardigheid niet eenvoudigweg ingeschat mag worden door te vergelijken met een compleet fictieve modelburger die toegang heeft tot verschillende media om op de hoogte te zijn van de politieke realiteit, doch dat rekening moet gehouden worden met zijn persoonlijke situatie.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat hij door middel van zijn gedetailleerde verklaringen over zijn dorp en omgeving, duidelijk zijn afkomst uit het dorp Safed Nower, district Daimirad in de provincie Wardak in Afghanistan heeft aangetoond. Onder verwijzing naar een advies van het UNHCR, stelt verzoeker dat de situatie in de gehele provincie Wardak totaal onveilig is en er voor burgers aldaar een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als

gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict bestaat, en dat de Commissaris-generaal door te stellen dat er twijfel is over de herkomst van verzoeker, zijn plicht tot individuele en afdoende motivatie omzeilt.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) er ernstige twijfels rijzen over zijn beweerde verblijf in het dorp Safed Nawar, in het district Daimirdad in de provincie Wardak in Afghanistan vermits hij geen enkel document neerlegt ter staving van zijn identiteit of nationaliteit, er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde minderjarigheid, zijn kennis en vertrouwdschap met het hedendaagse leven in Daimirdad en de socio-politieke situatie aldaar, ontoereikend is, en hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn vertrekdatum en reisroute, (ii) er verschillende elementen in zijn asielrelaas de geuite twijfels over de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven, verder ondersteunen, en (iii) verzoeker hierdoor de Commissaris-generaal in de onmogelijkheid stelt om een correct beeld te krijgen van zijn verblijfplaatsen en leefsituatie tijdens de laatste jaren, en derhalve van zijn nood aan bescherming, zoals uitgebreid toegelicht.

2.5. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.6. De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer zoals in casu de asielzoeker geen enkel document kan neerleggen waaruit zijn herkomst blijkt, de kennis van betrokkene over de streek toetst.

Dat de Commissaris-generaal bij het nemen van deze conclusie voorbij zou zijn gegaan aan één uiterst essentieel element, met name dat verzoeker in een bergdorp op 60 km van de dichtstbijzijnde verharde weg en op 150 km afstand van een stad woonde, en er daarbij geen elektriciteit en televisie was, hij slechts gedurende twee jaar een rudimentaire scholing in de plaatselijke moskee heeft gehad, hij informatie over naburige gebieden, de politiek en de wereld slechts vernam via via, en informatie over de politieke situatie in Afghanistan bovendien een zeer beperkte rol speelt in een agrarische gemeenschap, kan de Raad niet overtuigen. Immers, en rekening houdend met verzoekers jonge leeftijd en zijn beperkte scholing en leefwereld, is het onaanvaardbaar dat hij niet weet wanneer het Afghaanse Nieuwjaar wordt gevierd, hoe een Afghaanse nummerplaat eruit ziet en welke Afghaanse radiostations er zijn (CGVS II, p. 5, 6 en 11).

Daarenboven legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af aangezien hij tijdens het eerste gehoor verklaarde dat er geen weg beschikbaar was tussen zijn dorp Safed Nawar en de hoofdstad van zijn district en dat het vier uur stappen is (CGVS I, p. 6) terwijl hij tijdens het tweede gehoor verklaarde dat de tocht te voet erg lang duurt en dat deze met de auto vier uur in beslag neemt (CGVS II, p. 3), hij tijdens het eerste gehoor bevestigde het nabijgelegen dorp Sare Sang te kennen (CGVS I, p. 9) terwijl hij tijdens het tweede gehoor ontkent dit dorp te kennen (CGVS II, p. 9), en hij een bekende graftombe, Dargh e Shah e Qalander, kent in het dorp Gerbed doch niet kan zeggen waar Gerbed gelegen is of hoe men dit dorp bereikt (CGVS II, p. 10).

Ook omtrent de etnische verdeling in zijn district (CGVS I, p. 8 en CGVS II, p. 7) en zijn reisweg, legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af die afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid. De kennis van voormelde gegevens die betrekking hebben op verzoekers directe omgeving is niet te veel gevraagd voor iemand die beweert vandaar afkomstig te zijn.

Voorts geeft verzoeker ook een blijk van ingestudeerde kennis vermits hij erin slaagt de omliggende dorpen van Daimirdad juist te situeren (CGVS I, p. 9), doch geen enkele naam van een dorp of stad in deze districten kan geven (CGVS I, p. 9), hij de huidige gouverneur, die pas in juli 2008 werd aangesteld wanneer verzoeker Afghanistan reeds verlaten had, kan benoemen doch nog nooit van zijn voorganger heeft gehoord (CGVS I, p. 6), hij enkel 'M.' kan noemen als noemenswaardig persoon binnen de Harakat partij terwijl deze man al in februari 2005 vervangen werd door een andere man, van wie verzoeker nog nooit gehoord heeft (CGVS I, p. 7), en hij drie belangrijke personen in zijn dorp bij naam kan noemen doch hij, naast de verklaring dat het oude mensen betreffen, geen verdere informatie over deze mannen kan geven (CGVS II, p. 8). Bovenstaande vaststellingen, alsook de overige motieven van de bestreden beslissing omtrent zijn afkomst uit Safed Nawar, doen de Raad besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst uit Safed Nawar, district Daimirdan, provincie Wardek in Afghanistan.

2.7. Gelet op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld. De ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven wordt overigens bevestigd door de vaststelling dat verzoekers kennis over de partij 'Harakat-i-Islami' waarvan zijn grootvader en vader in hun dorp aan het hoofd zouden hebben gestaan, de partij die hij vreest, Wahdat, en de aanslag die zijn directe vluchtaanleiding vormde, erg beperkt en incorrect is, en hij niet op de hoogte is van evoluties binnen de partij en hun belangrijkste protagonisten. Waar verzoeker dienaangaande opmerkt dat de naam 'Noordelijke Alliantie' een westerse naam is voor de "Jabha-yi Muttahid-i Islami-yi Milli bara-yi Nijat-i Afghanistan" of het "Verenigd Islamitisch Front voor de redding van Afghanistan" zodat niet verwacht kan worden dat verzoeker deze kent, wijst de Raad erop dat de gebruikte naam geen afbreuk doet aan het feit dat hij niet op de hoogte bleek te zijn van recente of minder recente evoluties binnen de partij aangezien hij verkeerdelijk stelde dat Wahdat en Harakat altijd vijanden geweest zijn hoewel ze deel uitmaken van 'een coalitie' die de Talibanregering bekampte.

2.8. Wanneer zoals in casu het asielrelaas niet geloofwaardig is, is er geen reden om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève. Verzoeker kan derhalve niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden erkend.

2.9. Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen, moet verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade aantonen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Ook zonder de noodzaak van het bewijs van een "individuele" bedreiging kan een aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus niet louter naar een algemene toestand in het land van herkomst, zoals opgenomen in algemene rapporten van het UNHCR, verwijzen maar hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk kunnen maken.

Door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen, in het bijzonder betreffende de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn, en zonder bewijs van de voorgehouden identiteit, nationaliteit en afkomst, heeft verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk gemaakt.

2.10. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de Commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS